

Ім'я користувача: Кафедра академічного естрадного вокалу та звукор... ID перевірки: 1009407149

Дата перевірки: 29.11.2021 15:28:26 EET Тип перевірки: Doc vs Internet

Дата звіту: 29.11.2021 15:40:26 EET ID користувача: 100004420

Назва документа: ЛАУНЖ ВЕЧІР ХІТІВ У ПРЯМОМУ ЕФІРІ

Кількість сторінок: 35 Кількість слів: 8668 Кількість символів: 61284 Розмір файлу: 79.37 KB ID файлу: 1009425576

9.3% Схожість

Найбільша схожість: 3.21% з Інтернет-джерелом (<https://uk.arabsafetrade.org/507191-lounge-pop-TVWNTT>)

9.3% Джерела з Інтернету

77

Сторінка 37

Пошук збігів з Бібліотекою не проводився

1.41% Цитат

Цитати

10

Сторінка 38

Не знайдено жодних посилань

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи

3

ВСТУП

Актуальність дослідження. Масова культура це популярна культура XX - XXI ст., яка поширена серед багатьох верств населення та характеризується різноманітністю жанрів, вона характеризується масовістю, інтернаціональним характером, уніфікацією мови, орієнтацією на середньостатистичного слухача та існує переважно в середовищі мас-медіа. Феномен масовості не обійшов й музичні жанри та напрямки, в XX столітті виникають блюз, джаз, рок, електронна музика тощо. Дуже часто масову музичну культуру називають поп-музикою.

Цікавим музичним феноменом XX століття був лаунж жанр. Лаунж-музика (Lounge music) це жанр, який став популярним в 1950-х і 1960-х роках. Така музика створюється для того, щоб викликати у слухачів відчуття перебування в тихому та спокійному місці (острів, берег, космос тощо). Для лаунж-стилю характерні відсутність або не важливість поетичного тексту, простота і передбачуваність музичної мови, для сучасного лаунжу характерна велика кількість електронних тембрів, перевага змонтованого або запрограмованого електронного звуку над безпосереднім виконанням. Найдавніший вид лаунж-музики з'явився у 1920-1930 -х роках і був відомий як легка музика (Lightmusic). Лаунж-музика бере свій початок з джазу та використовує безліч інших музичних елементів, запозичених із традицій всього світу. наприклад, різні латиноамериканські жанри (босанова, ча-ча-ча, мамбо), полінезійську, французьку тощо, та перетворює цю різноманітність в розслаблене та приємне звучання.

Ступінь дослідження проблеми. Лаундж-музика відноситься до поп музики, яку досліджували – І. Бобул, В. Конен, М. Мозговий, Т. Рябуха, Т. Самая, В. Тормахова, О. Шевченко та інші. Нажаль у вітчизняній науці лаунж жанр мало досліджено. Зважаючи на це нами й була обрана дана тема дипломної роботи.

Об'єктом дослідження виступає лаунж жанр в музиці. **Предметом** роботи є проект «Лаунж вечір хітів в прямому ефірі». **Мета** роботи полягає в організації творчого проекту «Лаунж вечір хітів в прямому ефірі». **Завдання** роботи:

- розкрити передумови виникнення лаунж музики;
- проаналізувати особливості лаунж стилю;
- охарактеризувати творчий проект «Лаунж вечір хітів в прямому ефірі»;
- описати проект «Лаунж вечір хітів в прямому ефірі».

Для вирішення поставлених завдань застосовано комплекс теоретичних **методів**: аналіз, синтез, порівняння та узагальнення, порівняльно-історичний, системний та описовий методи.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що у роботі вперше висвітлено жанрові особливості, історію становлення та представників лаунж-музики.

Апробація результатів дослідження здійснювалася на Міжнародній науковій конференції «Культура і мистецтво: сучасний науковий вимір» в Національній академії керівних кадрів культури і мистецтв (4-5 листопада 2021 р)

Обсяг і структура магістерської роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел, та додатків.

РОЗДІЛ I

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЛАУНЖ ЖАНРУ

1.1 Передумови виникнення лаунж музики

Лаунж-музика (Lounge music) це жанр, який став популярним в 1950-х і 1960-х роках. Така музика створюється для того, щоб викликати у слухачів відчуття перебування в тихому та спокійному місці (острів, берег, космос тощо). Діапазон та генеза лаунж-стилю включає в себе багато різних особливостей та піджанрів. Лаунж-музика легко підходить під категорію «популярної музика», як загальнодоступна, «широковідома, а також таку, що користується загальним визнанням, незалежно від стилю, напрямку, вікової категорії» [Error: Reference source not found].

Розглянемо кожен жанр окремо. «Красива музика» (Beautiful music (BM, BM/EZ «beautiful music/easy listening»))це переважно інструментальний музичний формат, який був популярним на радіо Північної Америки з кінця 1950-х до 1980-х років. Красиву музику можна також розглядати як підмножину формату «середнього дорожнього» радіо (Middle of the road (MOR)), своєрідного комерційного радіоформату і жанру популярної музики. Музика MOR має сильно виражені яскраві мелодії і використовує прийоми вокальної гармонії та легких оркестрових аранжувань. «Красива музика» спочатку пропонувала м'які та ненав'язливі інструментальні добірки за дуже структурованим графіком з обмеженими рекламними перервами. Часто радіостанції з BM функціонували як безкоштовний сервіс фонові музики для магазинів, а рекламні паузи склалися лише з оголошень, спрямованих на покупців, які вже перебували в магазинах.

Чілаут (Chill-out (chill)) це форма популярної музики, що характеризується повільним, розслабленим темпом і настроєм, як правило, має повільні ритми, семплування, «транс», природні мотиви, «випадаючі ритми», часто така музика є сумішшю електронних інструментів з

акустичними інструментами. Рік Сноман у «Посібнику з танцювальної музики» пише: «можна сказати, поки темп залишається нижче 120 ударів за хвилину і він використовує невимушений грув, стиль можна класифікувати як чіл-аут» [Error: Reference source not found]. Цей жанр популярний серед діджеїв, мета Чілауту полягає в тому, щоб дати танцівникам можливість «відпочити» від більш виразної та швидкої музики, яка грає на головному танцполі.

Даунтемпо (Downtempo) це широкий жанр електронної музики, який характеризується атмосферним звуком і повільними ритмами. Музика Downtempo є широким жанром, але його об'єднує кілька характеристик: атмосферний звук, повільні ритми (пісні зазвичай містять удари близько 90 ударів за хвилину), виконавці зазвичай включають більше мелодійних фраз [Error: Reference source not found].

Екзотика — музичний жанр, названий на честь однойменного альбому Мартіна Денні 1957 року, який був популярний у 1950-х до середини 1960-х років серед американців. Альбом Леса Бакстера «Ritual of the Savage» був випущений в 1952 році і став наріжним каменем жанру «екзотики». Цей альбом містив пишні оркестрові аранжування разом із племінними ритмами Африки.

«Поп космічної ери» це під жанр поп музики і «легкої музики», пов'язаної з мексиканськими і американськими композиторами космічної ери 1950 - х і 1960 - х років. Його також називають холостяцькою музикою. Незважаючи на те, що «поп космічної ери» має різноманітні підходи щодо стилю, ритму, композиції та аранжування, багато композиторів, пов'язаних із цим жанром, використовували струнний оркестр для надання тепла й кольору до звуку, часто поєднуючи із секцією латинської перкусії. Різноманітність клавішних інструментів, від фортепіано до органу, часто використовується разом з космічними, позаземними звуками. Аранжування інструментів, як правило, дуже оригінальне, має грайливий шарм. Навіть обкладинки альбомів часто мають просторові або модерні теми. Композитори даного

жанру також зазвичай використовують добре відомі джазові стандарти як основу для власних творів і записів

Але найдавніший вид лаунж-музики з'явився у 1920-1930 -х роках і був відомий як «легка музика».

Легка музика (Lightmusic) це форма західної класичної музики, яка виникла у 18-19 століттях і існує донині. Розквіт стилю припав на середину 20 століття. Зазвичай це короткі оркестрові твори та сюїти (на відміну від симфонії чи опери), призначені для широкої аудиторії. Легка музика набула популярності в роки становлення радіомовлення у Великій Британії, Сполучених Штатах та в континентальній Європі, коли такі станції, як наприклад BBC (1945–1967), грали майже виключно «легкі» композиції. Легка музика також часто використовується як фонова музика в радіо- та телевізійних програмах,

Іноді також відома як «музика настрою» та «концертна музика», легка музика часто групується з жанром «легкого прослуховування» (easylistening, жанр і радіоформат, який був найпопулярнішим у 1950-1970-х роках, пов'язаний з MOR, характеризується нерок - вокалом та інструментальними каверами на вибрані популярні рок-н-рольні пісні) [Error: Reference source not found] Легка музика була популярна у Сполученому Королівстві, Сполучених Штатах та в континентальній Європі і багато композицій у цьому жанрі залишаються знайомими завдяки використанню їх як теми у фільмах, радіо та телесеріалах.

До того, як оркестрові тенденції пізнього романтизму відокремили траєкторію легких оркестрових творів від західно-класичного канону, класичні композитори, такі як Моцарт і Гайдн, здобули таку ж популярність за написання легких п'єс, таких як «Eine Kleine Nachtmusik», так і за свої симфонії та опери. Пізніші приклади ранньої європейської легкої музики включають оперети таких композиторів, як Франц фон Зупе або сер Артур Салліван; континентальна салонна музика (Continental salon) і салонна музика (Parlour music) (Салонна музика була популярним музичним жанром в

Європі в 19 столітті. Зазвичай він писався для фортепіанного соло в романтичному стилі і часто виконувався композитором на заходах, відомих як «Салони». Салонні композиції зазвичай досить короткі і часто зосереджені на віртуозній піаністичній грі або емоційному вираженні сентиментального характеру. Поширеними піджанрами салонної музики є оперна парафраза або фантазія, в якій кілька тем з популярної опери є основою композиції, наприклад «Турецький марш» Людвіга ван Бетховена з «Руїн Афін»); а також вальси й марші Йоганна Штрауса та його родини. [Error: Reference source not found] Вальс Штрауса став звичайною «легкою» музичною композицією або наприклад, «Nights of Gladness» Чарльза Енкліффа або «Valse Septembre» Фелікса Годена. Це вплинуло на заснування «легшої» традиції класичної музики 19-го та початку 20-го століть.

У Великобританії жанр легкої музики бере свій початок у приморських та театральних оркестрах, які процвітали у Великій Британії протягом 19 та початку 20 століття. [Error: Reference source not found] Вони грали широкий музичний репертуар, від класичної музики до обробок популярних пісень і балад того часу. З цієї традиції вийшло багато спеціально написаних коротших оркестрових творів, розроблених для широкої аудиторії.

Такі композитори, як англійський композитор сер Едвард Елгар, написали низку популярних творів у цьому жанрі, таких як «Салют любов», «Дитяча сюїта» «Шансон де Матін» (Salut d'Amour, the Nursery Suite, and Chanson de Matin). [Error: Reference source not found] Диригент сер Томас Бічем прославився тим, що завершував свої серйозні оркестрові концерти тим, що він називав «льодяниками», тобто малосерйозними, короткометражними або забавними творами, обраними на біс слухачами. [Error: Reference source not found]

З появою радіомовлення на BBC у 1920 -х роках цей жанр став ідеальним стилем для виходу в радіоефір. Використання жанру збільшилося після запуску програми BBC Light у 1945 р., яка включала такі програми, як

«Вечір п'ятниці - Ніч музики» та «Музика під час роботи» («Friday Night's Music Night», «Music While You Work») [Error: Reference source not found].

У Сполучених Штатах «поп-оркестри», наприклад такі як Бостонський поп-оркестр, почали з'являтися в 19 столітті. Бостонський поп-оркестр був заснований у 1885 році як друга популярна частина Бостонського симфонічного оркестру (BSO), заснованого чотирма роками раніше. Вони грали легкі твори таких композиторів, як Лерой Андерсон, ФердеГрофе та Джордж Гершвін, композиторів які написати оригінальні твори, а також театральну музику, музику для фільмів та грали аранжування популярної музики та мелодії для шоу.

Британський композитор, який пише творив жанрі «легкої музики» Ернест Томлінсон говорить, що центральною різницею жанру легкої музики є її акцент на мелодії. [Error: Reference source not found] Це, безумовно, є головною особливістю жанру, хоча створення відмінних музичних текстур у нотуванні є ще однією метою, наприклад, тісна гармонія Роберта Фарнона або ефекту «каскадної струни» Рональда Бінга, який згодом став асоціюватися з «стійким гулом Мантовані з реверберацією скрипки» [Error: Reference source not found]. Ліндон Дженкінс описує жанр як «оригінальні оркестрові твори, часто описові, але в багатьох випадках просто три -чотири хвилині музичні твори з захоплюючою основною темою та контрастним середнім розділом» [Error: Reference source not found].

Девід Адес припускає, що «загальновизнано, що вона займає позицію між класичною та популярною музикою, але її межі часто стираються». [Error: Reference source not found] Він продовжує цитувати телекомпанію Деніса Нордена, який сказав, що легка музика «не просто налаштовується навколо, але й налаштовується наскрізь». [Error: Reference source not found]

Цей жанр часто асоціюється з легкими оркестровими аранжуваннями Мантовані, Персі Фейта та Генрі Манчіні, хоча, за винятком Манчіні, ці композитори більш відомі своїми аранжуваннями, а не авторськими композиціями [Error: Reference source not found]. В результаті цього «легка

музика» іноді асоціюється з лаунж-музикою, «красивою музикою», але легка музика зазвичай не містить вокалу, синтезаторів або популярних музичних інструментів. [Error: Reference source not found]

Інша популярна назва цього жанру «музика настрою», яка відсилає нас до творів, таких як веселий твір «Тиха прогулянка» Чарльза Вільямса, написана в помірному темпі (Andante). Легкі музичні твори зазвичай подаються окремо або у вигляді рухів у сюїті і їм часто надаються окремі описові назви. Ці назви іноді можуть бути незвичними, як-от твір Фредеріка Керзона «Танець остракізму».

Відповідно до такої традиції легковажності, твори також можуть містити музичні жартівливі моменти за рахунок більш «серйозних» творів, таких як увертюра Еріка Фенбі «Россіні» на або «Бітлекеркер-сюїта» Артура Вілкінсона, яка є аранжуванням пісні «Бітлз» у стилі балету Чайковського «Лускунчик» [Error: Reference source not found].

У 1950 -х і 60 -х роках багато композиторів жанру «легкої музики» писали твори для «продюсерської музики» (Productionmusic, stockmusic, librarymusic) для використання у кіно, на радіо та телебаченні, і в результаті багато «легких» музичних творів знайомі як тематична музика, прикладом може бути «Марш Тревора Дункана з маленької сюїти», яка була використана ВВС як тема для «Книги справ доктора Фінля» в 1960 -х роках, або «Пуффін Біллі» Едварда Уайта, як теми для радіосеріалу ВВС «Улюблені діти» та дитячої програми «Капітан Кенгуру».

Марші Еріка Коутса були вибрані як тематична музика до фільмів. Можливо, його найвідоміший твір «Марш сміттярів» («Dambusters March») був використаний як заголовок до фільму 1954 року і став синонімом фільму [Error: Reference source not found] або «Безтурботні дні» (Halcyon Days) як тему до «Саги про Форсайтів». Еріку Коутсу також було довірено написати оригінальні марші для телевізійних станцій, включаючи «Марш телебачення Бі-Бі-Сі», «Марш звуку та погляду» ATV та «Музику всюди». Кілька

фрагментів легкої музики використовується на BBC Radio 4 до сьогоднішнього дня.

Протягом 1960-х років стиль почав виходити з моди на радіо та телебаченні, змусивши багатьох композиторів жанру «легкої музики» переорієнтувати свою енергію на написання більш серйозних творів або музики для фільмів. Роберт Фарнон створив кілька симфоній, а також написав музику для телебачення, наприклад для серіалу Колдїц (1972 р.). [22] Навички композиторів «легкого» жанру, їх аранжування були високо оцінені такими композиторами, як Джон Вільямс, Анжела Морлі, і Гордон Ленгфорд, що вони брали участь в написанні музики до фільмів «Зоряні війни» (1977) та «ET Інопланетянин» Стівена Спілберга (1982). [Error: Reference source not found]

Багато оркестрів, що спеціалізувалися на грі легкої музики, були розформовані. Невеликі оркестри, колись поширені в готелях, приморських курортах і театрах, поступово були витіснені записаною музикою. BBC почало відмовлятися від легкої музики, але більшість архівних записів було збережено композитором Ернестом Томлінсоном і зараз зберігається у його бібліотеці легкої оркестрової музики. [Library of Light Orchestral Music <https://lightmusicsociety.com/the-library/>] Однак цей жанр утримувався в суспільній свідомості завдяки його використанню в рекламі та телевізійних програмах, часто використовувався як ностальгічне повернення до 1940-х і 1950-х років.

Протягом 1990-х років цей жанр почали заново відкривати оригінальні ремастерингові записи оркестрів, таких як Light Orchestra Queen's Hall та випускати свої твори на компакт-диск. Після цього з'явилися нові записи «легкої музики» таких оркестрів, як Королівський балет «Sinfonia», Новий Лондонський оркестр та Концертний оркестр BBC, а також продовження публічних концертів таких оркестрів, як Кембриджський концертний оркестр, Скарборо Спа Оркестр та легкий оркестр «Palm Court» острова Ванкувер. У 2007 році BBC Four транслював вечір «легкої музики» у рамках тематичного

11

вечора, присвяченого британській культурі між 1945 і 1955 роками, який включав документальний фільм Брайана Кея «Музика для всіх» та телевізійну версію «Friday Night's Music Night» [Error: Reference source not found].

У Великобританії, США та Канаді легку музику все ще можна почути на деяких радіоканалах, які спеціалізуються на класичній музиці, наприклад, Classic FM та XLNC1. Загальнонаціональний фестиваль легкої музики за участю «Light Fantastic» був організований BBC Radio 3 у червні 2011 року у рамках святкування 60-річчя Британського фестивалю 1951 року. Події фестивалю відбувались в Лондоні, Манчестері, Кардіффі та Глазго, на фестивалі були представлені як професійні, так і аматорські ансамблі, відбулось кілька концертів легкої музики з центру Саутбенкта, показали низку документальних фільмів про жанр. [Error: Reference source not found]

Легка музика також часто використовується як неочікувана музика в радіо- та телевізійних програмах, наприклад, «Галоп диявола» Чарльза Вільямса (колись відома як тема Діка Бартона «Спеціальний агент»), а тепер часто використовується як пародія на екшн-програми 1950-х років.

Існують сотні композиторів, яких можна вважати авторами «легкої музики»: Чарльз Анкліфф, Рональд Біндж, Ерік Коутс, Фредерік Керзон, Тревор Дункан, Роберт Фарнон, АдальгізоФерраріс, Рон Гудвін, Хайнц Кісслінг, Альберт Кетельбі, Біллі Майерл, Анджела Морлі, Ернест Томлінсон, СідніТорч, Едвард Уай , Чарльз Вільямс,Альберто Семпріні та ГайднВуд. Кожен із цих композиторів працював у «золотий вік» легкої музики приблизно в 1920-1960 роках.

1.2 Особливості лаунж стилю

«Екзотика», «поп космічної ери» та деякі види «легкої музики», популярні у 1950 -х та 1960 -х роках, тепер широко називають лаунжем. Сам

термін «лаунж» не згадується в текстах того періоду, таких як журнал «Білборт» або на обкладинках альбомів.

У той час як рок-н-рол загалом перебував під впливом блюзу та кантрі, лаунж-музика походить від джазу та інших музичних елементів, запозичених із музичних традицій всього світу. Екзотична музика таких виконавців, як Лес Бакстер, Мартін Денні та Артур Лайман, дала змогу продати мільйони записів під час свого розквіту. Лаунж-жанр об'єднав музику, яка була популярна за межами США, наприклад, різні латиноамериканські жанри (наприклад, Bossanova, Cha-Cha-Cha, Mambo, латиноамериканські джазові роботи Кала Тджадера), полінезійську, французьку тощо, перетворивши все це різноманіття у розслаблений, приємний звук. У такій музиці, використання деяких інструментів може бути перебільшене (наприклад, полінезійська пісня може мати екзотичне аранжування ударних з використанням бонго, а вокалісти імітують диких тварин). Багато з цих записів, були створені, щоб показати їх екзотичне закордонне походження, але насправді вони були записані в голлівудських студіях. Інший жанр, пов'язаний з космічною епохою, імітував звукові ефекти космічної ери того часу та відображав суспільний інтерес до освоєння космосу. З появою стереофонічної технології такі артисти, як Есквівель (Esquivel!), використовували просторові аудіотехніки для досягнення повного ефекту, створюючи з оркестром свистячі звуки.

У цей період з'явився один із найважливіших звукових атрибутів стилю лаунж – електропіаніно «Родес» (Rhodes). Американський розробник Гарольд Родес сконструював портативне акустичне фортепіано (RhodesAirCorpsPiano) із вбудованими звукознімачами, ламповим підсилювачем та динаміком, яке назвали «валіза» (Suitcase Piano). Тембр родес-піано нагадує тембри віброфона, ксилофона та дзвіночків, що ідеально вписується у формат м'якої лаунж музики.

З ретроспективної точки зору золотою ерою лаунжа прийнято вважати 1950-ті — 1960-ті роки. Це були, як правило, добре знайомі естрадні номери,

які виконували невідомі оркестри. У 60-ті роки з'явилися великі професійні лаунж-ансамблі: оркестри Берта Кемпферта, Герба Альперта (TijuanaBrass), Джеймса Ласта, Поля Морія. Музика до фільмів, яка за визначенням є фоновою, також є невід'ємною частиною лаунжа (Генрі Манчіні, Берт Бакарак).

Найбільш впізнаваним лаунж-ансамблем є «Оркестр Поля Морія». В 1965 Поль Морія заснував і очолив естрадно-симфонічний Гранд-оркестр, з яким довгі роки гастролював по всьому світу, втілюючи вжиття переважно інструментальні обробки популярних пісень і власні твори. Музичний стиль свого оркестру Поль Морія описував як «поєднання скрипок, що романтично звучать, з контрастною групою інструментів, що підтримують чіткий ритм» [Error: Reference source not found]. Оркестр складався з музикантів з різних країн світу та не мав постійного складу (Додаток В, Рис. 3).

У 1968 році вийшов перший великий хіт на тему пісні L'amour est bleu (Love is Blue; Любов сумна). З 1969 року оркестр проводить концертні тури у Південній та Північній Америці. Найбільшу популярність він набув у Японії, де давав щороку до п'ятдесяти концертів, крім кількох років наприкінці 1980-х – на початку 1990-х. Тридцятиліття оркестру (1996) та його останній концерт із Полем Морія (1998) також пройшли в цій країні. У 1977 році на арені Ніппон Будокан у Токіо пройшло відразу два аншлагові концерти за день.

1998 року новим диригентом стає піаніст Жіль Гамбюс, який пропрацював в оркестрі до свого призначення довгі роки. У 2005 році Поль Морія довірив свій оркестр колезі-музиканту Жан-Жаку Жюстафре, з яким оркестр здійснив гастрольний тур до Японії.

Після смерті Поля Морія Жан-Жак Жюстафре три роки просив удову Поля Морія Ірен дати йому дозвіл організувати концерти пам'яті композитора. Зрештою, погодившись, Ірен Морія запропонувала Жюстафрі назвати оркестр його ім'ям і більше не питати в неї дозволів. Таким чином, у 2009 році з'явився Гранд-оркестр під управлінням Жан-Жака Жюстафре. У

2009 році на меморіальних гастрольях у Японії у складі нового оркестру взяли участь музиканти, які працювали з Полем Морі останні два десятиліття. У 2010-2012 роках оркестр Ж. Ж. Жюстафре провів велике турне регіонами Росії, а також дав концерти в столицях України, Білорусії та Прибалтики. Хоча репертуар, виконавська манера та звучання гранд-оркестру Жан-Жака Жюстафре інші в порівнянні з оркестром Поля Морія, рекламні кампанії організаторів гастролей проходили під маркою легендарного оркестру Поля Морія, який перестав існувати через смерть композитора в 2006 році.

Нащадок європейської культури, Поль Морія, але водночас любитель північно-американської музики, джазу, він насмілювався змішати елементи всього, що йому подобалося і всього що було сучасним на той час, усе, що стосувалося музики, культури та технології. Результатом стала дивовижна і екстраординарна спадщина музичного мистецтва, завжди оригінальна, демократична, поза часом, інтелектуальна і популярна, в той же час, вічна і яка об'єднує всі напрямки музичного мистецтва та країни з їх неповторною культурою.

Поль Морія використовував переважно струнні інструменти, ритмічні варіації та синтезатори, що дозволяло йому створювати цікаву музику. Тональності (музичні фрази), як правило, блискуче багаті, захоплюючі і заповнені з раціональним використанням ударних для донесення чудового стилю. Поль Морія був перфекціоністом, що прагне поліпшити свою музику з неухильним професіоналізмом і постійним аналізом; свої дослідження він залишив як спадок для майбутніх поколінь, зокрема, в записах «multi-track», у яких був невтомним дослідником. Довгий час ці записи використовувалися для перевірки звукового обладнання. Морія записав альбоми в Англії, США, Японії та Бразилії, використовуючи музику різних країн і було продано понад 40 мільйонів копій у всьому світі, але більшу частину свого репертуару він записав у Франції.

У 1965, Поль Морія остаточно зробив творчий вибір у своєму житті, і зміг уявити власний стиль, естетику, заробивши світову славу, визнану і

сьогодні. Так було створено Le Grand Orchestre de Paul Mauriat (Гранд Оркестр Поля Моріа), який випустив сотні записів і збірок під брендом Philips у наступні 28 років. У 1994 році він підписав контракт з японською студією звукозапису «Pony Canyon», де перезаписав деякі зі своїх найбільших хітів, а також записав нові композиції.

Естетика, створена ним, ясна, прохолодна, і в той же час сильна і чудова, зміщена зі стандарту як популярного так і ліричного. Будучи у творчому пошуку, він віддав всю свою життєву енергію на розкриття та постійне вдосконалення своєї успішної форми спілкування, даючи кожній композиції яскраві та сильні особисті почуття та емоції. Передавав відчуття легкості, багатства, відкритості, чарівності, професіоналізму та доступності для кожного.

Берт Кемпферт – німецький композитор, керівник оркестру, мультиінструменталіст, музичний продюсер, аранжувальник. Він є автором джазових та лаунж-композицій, а також написав музику до низки відомих пісень, включаючи «Strangers in the Night» і «Moon Over Naples» (Додаток В, Рис. 1).

Першим хітом Кемпферта з його оркестром була «Wonderland by Night». Записана в липні 1959 року, пісню не вдалося випустити в Німеччині, тому Кемпферт передав трек на Decca Records в Нью-Йорку, який випустив його в Америці восени 1960 року. Захоплююча сольна труба Чарльза Табора, приглушені духові і пишні струнні, і сингл очолив американські поп-чарти і перетворив Берта Кемпферта та його оркестр на міжнародних зірок. Протягом наступних кількох років він відродив такі поп-мелодії, як «Ніжно», «Червоні троянди для блакитної леді», «Три години ранку», «Bye Bye Blues», а також створив власні композиції, включаючи «Іспанські очі» («Місяць над Неаполем»), «Danke Schoen» і «Wooden Heart», які були записані, відповідно, Елом Мартіно, Вейном Ньютоном та Елвісом Преслі. Оркестр Кемпферта широко використовував валторни.

AllMusic описує лаунж як менш «авантюрний», ніж «екзотика» або «поп космічної ери», але не такий «розбавлений», як «Музак» («Muzak» американська марка фонові музики, яку програють у роздрібних магазинах та інших громадських закладах. Назва використовується з 1934 року). «Натомість він зайняв золоту середину, приваблюючи шанувальників традиційної поп-музики, а також «поп космічної ери». [Error: Reference source not found]

Значна частина лаунж-музики була інструментальною (тобто не було основної вокальної партії, хоча могли бути другорядні вокальні партії). Іноді ця музика була тематичною музикою для фільмів або телешоу, хоча таку музику можна було створити незалежно від інших розважальних постановок. Ці інструментальні композиції могли бути створені з оркестровим аранжуванням або з аранжуванням інструментів, дуже подібних до тих, що зустрічаються в джазі, або навіть у рок-н-ролі, таких як орган Гаммонда або електрична гітара.

Жанр «свінг» музики також вважається лаунжем і складає епоху свінг-джазу 1930-1940 -х років, але з більшим акцентом на вокаліста. Френк Сінатра, Дін Мартін, Дулі Вілсон, Пет Бун, Боббі Дарін, Джек Глісон, Вейн Ньютон, Луї Пріма, Сем Бутера та Боббі Вінтон, є прикладами вокальної лаунж-музики. Музика Берта Фрімена Бахараха була частиною репертуарів багатьох лаунж-співаків. Такі артисти виступали в основному в відомих лаунж-барах казино Лас-Вегаса. Піонери лаунж-сцени в Лас-Вегасі, тріо Мару Кауе, вперше з'явилися на сцені на початку 1950-х років.

Френк Сінатра найбільш відома фігура серед лаунж-виконавців. Він є одним із найбільш продаваних музичних виконавців усіх часів, продажі склали приблизно 150 мільйонів записів по всьому світу.

Народився в родині італійських іммігрантів у Хобокені, штат Нью-Джерсі, Сінатра зазнав впливу інтимного, легкого для прослуховування, вокального стилю Бінга Кросбі і почав свою музичну кар'єру в епоху свінгу з лідерами групи Гаррі Джеймсом та Томмі Дорсі. Сінатра досяг успіху як

сольний виконавець після того, як у 1943 році підписав контракт з Columbia Records, ставши кумиром «бєббіоксерів». Свій дебютний альбом «Голос Френка Сінатри» Сінатра випустив у 1946 році.

Лаунж-співаки мають довгу історію, яка сягає корінням у перші десятиліття ХХ століття. Лаунжспіваки виконували свої пісні в готелі або коктейль-барах, як правило, під супровід одного або двох інших музикантів, вони, як правило, виступали з каверами пісень, написаних іншими. Багато відомих виконавців почали працювати як співаки та музиканти в лаунж-барах та казино. Біллі Джоел працював у піаніно-барі шість місяців і написав пісню «PianoMan» про свій досвід.

Наприкінці 1980-х років лаунж-стиль знов з'явився на музичному обрії, як знак прихильності молодих шанувальників музики, чий батьки слухали таку музику в 1960-х роках. У 1980-х і 1990-х роках вона знову набула популярності, на чолі з такими діячами, як Бастер Пойндекстер та Джеймс Бі. В Японії продюсер Ясухару Коніші став популярним завдяки своїй роботі з «Пізікато п'ять», і його часто вважають «Хресним батьком» «Шибуйа-кей», жанром, що походить з лаунж-музики 1960-х років.

На початку 1990-х років відродження лаунжу було в самому розпалі і утворились такі групи, як «Горючий Едісон», «Лав Джонс», «Коктейлі», «Рожеві Мартіні», «Хай Лами», «Дон Тікі» та « Нічні кепки» та ін.. Альтернативна група Stereolab продемонструвала вплив лаунжу з такими релізами, як їх EP Space Age Bachelor Pad Music 1993 року та їхній альбом 1997 року «Dotsand Loops», а в 1996 році «Capitol Records» почала випускати серію альбомів лаунж-музики «Ultra-Lounge». Стиль лаунжу різко контрастував з гранж-музикою, яка панувала в цей період. Ці групи носили костюми та грали музику, натхненну попередніми творами Антоніо Карлоса Жобіма, Хуана Гарсії Есківеля, Луї Пріми та багатьох інших.

У 2004 році паризька група «Nouvelle Vague» випустила однойменний альбом, у якому вони охоплювали пісні з жанрів пост-панку та нової хвилі 80-х у стилі «Bossa Nova». Інші виконавці підняли лаунж музику на нові

вершини, поєднавши рок з поп-музикою, такі як Джон Бріон, «Птах і бджола», «Трикутне сонце», «Рожевий Мартіні», серія «Будда-Лаундж». «The Rise and Fall of Black Velvet Flag» (2003) документальний фільм про трьох панк-рокерів, які створили лаунж-панк-групу [Error: Reference source not found].

У 2000-х лаунж набув найбільшої популярності та збагатився сотнями кавер-версій відомих хітів, які зазвучали по-новому. З'явилися десятки радіостанцій, які спеціалізуються лише на лаунж музиці. Найбільш знаковими групами, що культивують стиль лаунж-музики, на початку 2000-х були: De-Phazz, Jazzanova, Gabin, Hooverphonic та ін.

Крім цього, існують цікаві лаунж-проекти. Cafe Del Mar можна назвати одним з найуспішніших лаунж-проектів хоча б тому, що офіційно за весь період його існування продано 12 млн компакт-дисків. Cafe Del Mar це не музична група, а кафе на острові Ібіца, розташоване на березі моря (Додаток В, Рис. 4). Головна ідея закладу - це чарівний захід, який можуть спостерігати його відвідувачі, смакуючи різноманітні страви. Все це відбувається під звуки першокласної лаунж-музики, яку підбирають ді-джеї закладу [Error: Reference source not found]. Збірники Cafe del Mar містять музику Пета Метені, Мобі, Жан-Мішеля Жарра, Chicane, Underworld, Лінди Ді Франко, Triangle Sun та інших.

В Україні лаунж-жанр виник в 60-х роках ХХ століття та мав свої особливості, тому що був залежний, як і все мистецтво від ідеології комуністичної партії СРСР. Твори композиторів радянського періоду тяжіли до національних мотивів та були позбавлені західних впливів. Слід сказати, що в тогочасній науковій літературі термін «лаунж» не використовувався. Багато творів лунали в радіоефірах та використовувались в якості саундтреків у кінематографі, «мали легку для запам'ятовування мелодію» та «були розраховані не на класичну вокальну естетику і написані в естрадному форматі... Пісні писалися для естрадних співаків, голоси яких комфортно увійшли в ефірний простір» [Error: Reference source not found]

«Від Паланги до Гурзуфа» - радянський альбом «пляжної музики», записаний в 1969 році фірмою «Мелодія» спеціально для «Інтуриста» (грамплатівка призначалася для іноземних туристів і поповнення фонотеки редакції іномовлення Всесоюзного радіо, але не для радянської широкої публіки). До збірки увійшла рання радянська легка електронна музика (інструментальні п'єси та пісні), названа «радянським лаунжем».

Наприкінці 1960-х років у СРСР з'явилися музичні колективи, що грають легку електронну музику, у тому числі квартет «Електрон», ансамбль «Рококо», різні джазові ансамблі. На державному рівні цю музику почали використовувати для залучення в країну іноземних туристів та радіомовлення на зарубіжні країни. За один-два роки було записано кілька платівок, однією з яких стала підготовлена в 1969 спеціально для «Інтуриста» перша в СРСР збірка пляжної музики «Від Паланги до Гурзуфа» з експортним підзаголовком *La Musique Soviétique. L'été 1969*. Компіляція, не призначена для широкого продажу в СРСР, мала стати звуковим супроводом літнього відпочинку іноземних туристів у Радянському Союзі.

Слово «пляж» на обкладинці було відсутнє, але курортна спрямованість збірки була явно позначена в назві (Паланга в Литві та Гурзуф у Криму були одними з найвідоміших курортних міст СРСР), стилістиці та підборі треків збірки (Додаток В, Рис. 2). Ця платівка призначалася для поповнення фонотеки редакції іномовлення Всесоюзного радіо. До збірки увійшло 14 дуже різних треків - від серф-композицій квартету «Електрон» до спонтанного нічного запису італійської пісні Ганни Герман, від «експортного» варіанта інструментальної версії пісні «Клен ти мій опалий» із накладенням шести електрогітар до треш-номерів, що виходять за грань пляжної естетики.

Але 20 травня 1969 року вийшла постанова Ради міністрів СРСР № 319 про розпуск частини музичних колективів та розмагнічування деяких записів на фірмі «Мелодія». На початку 1970-х радянська легка електронна музика була значною мірою знищена.

В'ячеслав Мещеріну 1957 році заснував «Оркестр електронних інструментів», також неофіційно відомий як «Оркестр В'ячеслава Мещеріна» який зумів проіснувати до 1990 року. Оркестр використовував різні електронні інструменти, такі як терменвокс, електронні органи та ранні синтезатори. В'ячеслав Мещерін написав частину музики, але також аранжував електронні версії народних мелодій та західних пісень, таких як ElBimbo та PopCorn. Альбом «Оркестра електронних інструментів» «Легко СССР – Easy USSR» можна вважати лаунж музикою.

На пострадянському просторі найяскравішим представником лаунж напряму можна вважати музичний проект LAFESTA. Вони поєднали справжній лаунж та діп-хаус з чарівним оперним вокалом своєї солістки та першими зняли лаунж кліп у дивовижній архітектурі іспанського «Міста мистецтв та науки» (Laciudad de las Artes y las Ciencias) [Error: Reference source not found].

Окремо хочеться сказати про композитора Мирослава Скорика. Композитор народився в 1938 році у Львові. У період з 1955 по 1960 Скорик навчався в Львівській консерваторії. Вчителями Мирослава Скорика у Львові були Станіслав Людкевич, випускник Віденської консерваторії, Роман Сімович, випускник Празької консерваторії 1933 року, Адам Солтис, випускник Берлінської консерваторії. Від них Мирослав Скорик запозичив неповторний європейський сучасний стиль своєї музики, яка містить ідіоми з різних джерел, включаючи німецьку, валлійську, англійську та східноєвропейську мистецькі традиції.

У 1960 році Скорик вступив до аспірантури Московської консерваторії, де навчався у композитора Дмитра Кабалевського. Протягом цього часу Скорик створив музику в різноманітних стилях: симфонічному, камерному та вокальному. Деякі твори цього періоду включають «Сюїту ре мажор для струнних», «Сонату № 1 для скрипки та фортепіано» та «Партиту № 1 для струнних», які незабаром стали популярними. Крім того, Скорик також написав декілька фортепіанних творів, таких як «Варіації», «Блюз» та

«Бурлеск», які набули великої популярності та широко виконувались у концертних залах по всьому світу.

Свою діяльність митець розпочав ще 1963 року, створивши вокально-інструментальний оркестр «Веселі скрипки». Він був великим новатором, але ритми у нього були майже цілком західними (твіст, танго, джаз, халі-галі, боссанова) [Error: Reference source not found], а його «Мелодія» та «Карпатська рапсодія» є беззаперечним взірцем української лаунж-музики.

Незалежність України принесла в музику сміливі стилістичні запозичення з західної музики. В радіоэфірі з'являються радіостанції які пропонують слухачам лаунж-музику. В репертуарі радіостанцій є такі українські виконавці, які ми можемо віднести до лаунж-стилю: VASAYAN BAPASNYAK, Гайтана, **ЛЮК** & SUN, MELESHKO, Kіshe та інші.

Гайтана, наприклад, поєднує у своїй творчості манеру соул-співака, що вводять свої композиції елементи джазу, блюзу, фанк-, фольк-музики.

Отже, лаунж-музика це жанр масової, популярної музики, який походить з джазу та використовує безліч інших елементів, запозичених із музичних традицій всього світу. Для лаунж-стилю характерний легкий мотив та простота і передбачуваність музичної мови.

РОЗДІЛ II

ТВОРЧИЙ ПРОЕКТ «ЛАУНЖ ВЕЧІР ХІТІВ В ПРЯМОМУ ЕФІРІ»

2.1 Характеристики творчого проекту «Лаунж вечір хітів в прямому ефірі»

Сучасний світ це світ постійних стресів та переживань, тому актуальним є питання релаксації та розслаблення. Відомий цілий ряд способів досягнення ефекту релаксації. Серед них можна виділити ті, що потребують технічних засобів, а також такі, що не потребують особливих пристроїв. Так, релаксація за допомогою музики не потребує спеціальних особливих пристроїв та специфічних умінь та знань. Ще з давніх часів відома благотворна лікувальна дія музики на людину. Спеціально підібрані музичні твори або фрагменти, що виконуються в повільних темпах (*andante*, *adagio*, *largo* і т.д.), призводять до зниження нервово-психічної напруги, оптимізації та прискорення перебігу відновлювальних процесів. В цілому, музика є досить ефективним способом релаксації та має лише один видимий недолік. Ефект музичної релаксації пов'язаний з її суб'єктивним сприйняттям, що визначено цілою низкою вимог до стану психіки, її особливостей, поточного стану, музичного смаку тощо. Зважаючи на складний аспект формування музичного смаку, проаналізувавши жанри й стилі сучасної музики та дослідивши жанр лаунж музики, ми прийшли до висновку, що цей жанр підходить для прослуховування з метою отримання релаксаційного ефекту.

Творчий проект «Лаунж вечір хітів в прямому ефірі» був обраний зважаючи на специфіку лаунж-жанра. Нам вдомо, що цей жанр поп-музики набув популярності в 50-60-х роках ХХ століття завдяки радіо- та теле-ефірам. Лаунж музика та лаунж-виконавці асоціюються переважно з вечірнім ефіром, часом коли можна відпочити та розслабитись, тому наш проект отримав назву «Лаунж вечір хітів в прямому ефірі».

В радіоефірі існують радіостанції які пропонують слухачам лаунж-музику. Але в епоху інформаційного суспільства актуальним стає проведення прямих ефірів засобами мультимедійних та мережевих технологій. Зважаючи на великий попит онлайн-трансляцій в сучасному суспільстві, нами був обраний формат онлайн-ефіру з музичної студії з прямою трансляцією в мережу Інтернет. Але поняття прямих ефір і мережі Інтернет може носити й дещо інший характер, це не завжди подія яка відбувається в реальному часі. У другорядному значенні це може стосуватися потокового телебачення через Інтернет, коли вміст або програми відтворюються безперервно (не на вимогу). В нашому випадку ми створили імітацію прямого ефіру в реальному часі. Такого ефекту було досягнуто завдяки накладенню графіки на відеоряд: кількість переглядів, знак прямого ефіру, смайли.

Студія була оздоблена під стилістику невеликого концертного залу, по типу тих залів, які використовували музиканти у різноманітних лаунж-барах та лаунж-зонах. Ведучий проекту на початку прямого ефіру налаштував слухачів на позитивний настрій. Завдяки майстерності ведучого позитивний настрій підтримувався в ефірі до завершення трансляції.

Кольорова гама студії була виконана переважно в холодних тонах. Холодні тони, такі як фіолетовий, синій, зазвичай вважаються заспокійливими та спонукають людину до душевної рівноваги.

Одяг ведучого та виконавиці спеціально був підібраний під стиль Кежуал - стиль одягу для повсякденного використання, головними рисами якого є зручність та практичність. Кежуал дарує неймовірний комфорт, тому він дуже поширений у світі, оскільки на перший план виходять свобода рухів та індивідуальність. Стиль базується на звичайних речах. Вони легко поєднуються між собою, що дозволяє створювати різні і образи. Цей стиль був вибраний не випадково, завдяки своїй легкості, простоті та невимушеності він покликаний створити релаксаційну спокійну атмосферу в студії та в суб'єктивному сприйнятті слухачів і сприяти їх розслабленню під час прослуховування композицій.

Проект готувався в декілька етапів. Перший етап – вибір теми проекту, підготовка теоретичного матеріалу з проблематики лаунж жанру. Цей етап є важливим з огляду на те, що проблема лаунж музики є досі не дослідженою у вітчизняній науці. Аналіз зібраного матеріалу сприяв цілісній уяві про лаунж музику та дав змогу обрати репертуар, що й складає другий етап підготовки проекту. На третьому етапі була вибрана студія для запису, обраний стиль одягу, зважаючи на специфіку жанру та був написаний сценарій творчого проекту «Лаунж вечір хітів в прямому ефірі» (Див. Додаток А). Четвертий етап власне полягав в реалізації проекту: було записано та змонтовано відеоролик творчого проекту (Див. Додаток Б).

2.2 Опис проекту «Лаунж вечір хітів в прямому ефірі»

Пісня «Thinking bout you» Dua Lipa

Автором та виконавцем твору «Thinking bout you» («Думати про тебе») є Британська співачка та композитор Дуа Ліпа (Dua Lipa). Твір був написаний 2018 року.

Дуа Ліпа народилась 1995 року в Лондоні, має албанське коріння. Її сингл «One Kiss» (2018) виграв є 2019 Brit Award за кращу пісню року. У 2019 році вона отримала премію «Греммі» як найкращий новий виконавець, а також премію «Греммі» за найкращий танцювальний запис за свою співпрацю «Electricity». Досягнувши другого місця у Великобританії та США та четвертого місця в чарті США на кінець року, це була найуспішніша пісня жіночої виконавиці в США у 2020 році.

Ліпа володіє вокальним діапазоном мецо-сопрано. Її музика переважно виконується в поп-стилі, а також диско, хаус та R&B. Стилістично її музику можна описати як танцювальну поп-музику, синт-поп, R&B і ню-диско. Сама Ліпа описує свій музичний стиль як «темний поп». Вона також відома тим, що співає «виразним, хрипким, низьким регістром» та її «спекотним» тоном. Що стосується процесу написання пісень, Ліпа стверджує, що вона

зазвичай приходять до студії з концепцією і починає розробляти пісню разом зі своїми співавторами та композиторами.

«Thinking 'Bout You» — це акустична R&B та ретро-соул- балада, основна партія акустична гітара. У пісні видно, що Ліпа намагається забути про минулий роман. «Thinking 'Bout You» номінант BRITs Critics Choice являє собою найбільш емоційно насичений трек альбому, на перший план автор виводить свої думки про когось, кого вона просто не може викинути з голови. Незважаючи на те, що вона «пила міцніше» і «курила глибше», спогади продовжують переслідувати Дуа, чий палкий вокал іноді напружується від акустичної гітари та простих ритмів ударних. Виконавиця декілька разів повторює, що не може не думати про кохану людину. Ці відчуття суму вона порівнює з отрутою, яка тече в її тілі, і не дивлячись на весь біль все рівно вона продовжує думати про нього.

Пісня виконується в повільному темпі. Головна інтонація твору – оригінальна, незвичайна плавність мелодії. Вокальна партія доповнює інструментальну партію.

Мізансценічна комбінація обрана відповідно до жанру проекту в прямому ефірі, лаунж-вечора, виконавиця сидить перед глядачами, що створює атмосферу невимушеності.

Дана пісня починає концерт, тому що вона спонукає слухачів на легке прослуховування подальшого ефіру.

Пісня корифеїв «Коханий» Василь Лазарович

Твір «Коханий» написаний 1999 року композитором Ігорем Покладом на слова поета Ігора Бараха. Оригінальний твір виконував Василь Лазарович.

Музика до твору написана українським композитором Ігорем Покладом, який народився 10 грудня 1941 р. у м. Бішкек (Фрунзе) Киргизької РСР у родині військового. По закінченню війни сім'я повернулася до України. Композитор закінчив музичну школу по класу фортепіано. Композиторською діяльністю почав займатись з дитинства.

Ігор Поклад після закінчення школи навчається в Київському музичному училищі ім. Глієра. Ще навчаючись, композитор пише пісню у співтворстві з поетом Борисом Олійником «Пісня не заблудиться» яка стає швидко популярною. Наступна пісня «Кохана» (на вірші Ігоря Бараха) принесла Ігорю Покладу міжнародну славу: стала відправною для нової української пісні.

Після училища, Ігор Поклад навчається на композиторському факультеті Київської державної консерваторії у класі професора Андрія Штогаренка. Під час навчання у консерваторії Ігор Поклад створює проект – ВІА «Мрія». В армії композитор зустрічає поета Юрія Рибчинського. Результатом цієї зустрічі стала подальша плідна співпраця: «Зелен-клен», «Два крила», «Чарівна скрипка», «Тиха вода», «Дикі гуси», «Хіба можна».

Ігор Поклад написав музику до десятків мюзиклів та оперет, а також до кіно та мультфільмів. Пісні на музику Ігора Поклада співали і досі ще співають: Муслім Магомаєв, Юрій Гуляєв, Йосип Кобзон, Рашид Бейбутов, Слава Марченко, Тамара Міансарова, Василь Зінкевич, Софія Ротару, Ніна Матвієнко, Тамара Гвердцителі, Руслана.

У 1997 році композитор отримав звання Народний артист України.

Автор тексту Ігор Барах, який народився 27 червня 1932 року у м. Києві у родині вчителів. Закінчив Київський медичний інститут, працював лікарем у Києві, а потім у Москві. З 1993 року працює в Ізраїлі. Член Спілки журналістів СРСР з 1985 року. Позаштатний кореспондент газети «Труд» з 1986 року. Член української Спілки письменників Ізраїлю. Головний редактор часопису «Відлуння» української Спілки письменників Ізраїлю. Автор багатьох текстів пісень. Співпрацював з багатьма композиторами. Пісня «Кохана» є найвпізнаванішим хітом поета-пісняра. За словами автора, образ коханої нав'яла дружина, яку він кохає й досі. Текст був написаний за два дні. Першим виконавцем пісні став Костянтин Огневий і завдяки йому «Кохана» стала дуже популярним твором. Це хіт співали не лише українські виконавці, а й популярні зірки естради того часу - Муслім Магомаєв, Тамара

Міансарова, Людмила Невзгляд (у жіночому варіанті «Коханий»), різноманітні ВІА. 1969 року з «Коханою» Юрій Богатиков на Міжнародному пісенному фестивалі «Золотий Орфей» завоював другу премію. У польському варіанті «Кохану» співали легендарні лодзинські «Трубадури» [Як «Кохана» перевернула життя хірурга <https://day.kyiv.ua/uk/article/kultura/yak-kohana-perevernula-zhyttya-hirurga>].

Слова пісні розповідають про кохану людину, яка уособлює собою весь світ «сонце і небо, море і вітер». Пісня просякнута вірою та надією на те, що «ніколи щастя не зрадить нас». Радість любові лине над землею та сповіщає про це всьому світу.

Фольклорні стилістичні моменти пісні поєднуються з елементами джазу та Bossa Nova. Гармонія подвійної домінанти, використана у куплеті та приспіві вказує на латиноамериканську стилістику. В пісні використанні характерні акорди - тонічний тризвук з секстою. Стилістика Bossa Nova простежується в лінії басу в супроводі, помірний темп, «хитаючий» синкопований ритм та загальний помірно-імпровізаційний стан музичного супроводу.

Отже, пісня «Коханий» є стилістичною окрасою «Лаунж вечіру хітів в прямому ефірі». В пісні оспівується кохана дівчина, а кохання розглядається як спосіб бути чуттєвим, немов природа з усім її різнобарв'ям на унікальність.

Зарубіжний хіт «Angels like you»

Пісня «Angels like you» (Ангели як ти) була написана Майлі Сайрус, Алі Тампозі, Ілсі Джубер із продюсерами Луї Беллом та Ендрю Ваттом 2020 року.

Майлі Сайрус американська співачка, автор пісень і актриса. Виконує пісні відразу в декількох жанрах, включаючи поп, хіп-хоп, кантрі, рок та експериментальну музику, останнім часом її виконанням характерна фірмова хрипота у поєднанні з контральто. П'ять альбомів,

записаних Сайрус, очолили американський чарт Billboard 200, а всього до нього увійшло тринадцять платівок артистки, що є одним із найкращих результатів серед жінок у 21 столітті. За свою кар'єру Сайрус двічі увійшла до щорічного списку найвпливовіших людей Time 100 (2008, 2014), стала найкращим артистом 2013 року за версією телеканалу MTV і увійшла до списку найвидатніших артистів усіх часів, складений журналом Billboard у 2012 році.

«Angels like You» («Ангели як ти») - пісня з сьомого студійного альбому Plastic Hearts», випущеного 27 листопада 2020 року на лейблі RCA Records. Музичний кліп на пісню був випущений 8 березня 2021. Текст пісні «Angels like You» присвячений Кейтлінн Картер, з якою Сайрус раніше зустрічалася. Ця рок-балада підкреслює хрипкий і глибокий голос Майлі Сайрус. Пісня починається так: «Квіти в руках, чекають на мене / Кожне слово в поезії / Не називай мене по імені, тільки «бейбі» / Чим більше даси, тим менше мені потрібно / і розповідає нам про трагічне кохання. Пісня написана з стилістичними елементами рок музики, з використанням електронних інструментів в тональності F Major, в темпі allegro moderato.

Отже, пісня «Angels like You» про закоханість, яка проходить етап відсторонення й потягу водночас. Порівняння коханої людини з янголом, з яким не можна бути, стає визначальною проблемою.

Українська народна пісня «Ой на горі та й женці жнуть»

«Ой на горі та й женці жнуть» - українська народна пісня. Належить до козацьких історичних пісень. Пісня виникла, ймовірно, у другій половині XVII століття. Пов'язують пісню з Михайлом Дорошенком та Петром Конашевичем-Сагайдачним часів хотинського походу. Основна думка пісні про те, що особисті інтереси повинні завжди поступатися суспільним. Козаки не дбали про власне збагачення, для них єдина цінність - добрий кінь, гарна зброя та тютюн і люлька. Пісню ділять на дві частини. У першій разом із жінцями проводжаємо у похід Військо

Запорізьке. У другій частині підкреслюється служіння громадським інтересам, які стоять перед особистими. За поверховою незворушністю слів про жінок, насправді криється те, що заради спокою рідних домівок козаки готові були перебувати у важких походах, віддавати своє життя. Пісня пафосна, бадьора, оптимістична, наповнена тонким гумором та самоіронією. Все це зумовило й стилістичні особливості її виконання. Пісня має характерний темп і ритм марша. Пісня має гармонічний склад (основна мелодія у верхньому голосі).

Отже, в пісні оспівується козацьке військо, котре їде повз родючих полів й працьовитих земляків-женців. Серед краєвидів ведуть своїх побратимів Дорошенко й Сагайдачний.

Український хіт «Все було так» The Hardkiss

Твір «Все було так» написаний 2021 році Юлією Саніною, яка є автором слів та музики, а також солісткою гурту The HARDKISS.

The HARDKISS - український музичний, англомовний та україномовний рок-гурт, створений у 2011 році. Усі пісні гурту написані солісткою Юлією Саніною та Валерієм Бєбком, який також є креативним продюсером «The Hardkiss».

Юлія Саніна українська співачка, авторка пісень, блогерка. Закінчила дитячу музичну школу джазового та естрадного мистецтва, співала різну музику в дитячих шоу-групах, сольних виступах та у складі джазового біг-бенду. У складі гурту «The Hardkiss», багато разів ставала лауреаткою та номінанткою українських національних музичних премій «Золота жар-птиця», YUNA, M1 Music Awards.

У 2020 році здобула перемогу як сольна виконавиця, у музичній премії Золота жар-птиця в категорії «Балада року» за дуетну пісню з Тіною Кароль «Вільна». У 2021 році з цією ж піснею вони стали Найкращий дуетом року за підсумками музичної премії YUNA.

У 2020 та 2021 роках увійшла до 100 найвпливовіших жінок України за версією журналу »Фокус«.

Головна особливість композицій гурту The HARDKISS не тільки у важкому звучанні, а й у сильному голосі вокалістки, що пробирає до тремтіння.

Пісня «Все було так» входить до альбому »Жива і не залізна»

«Все було так» це своєрідне освідчення в коханні, яке є «чистими, світлими двома водоспадами» і яке можна порівняти із вільним падінням: «Ми летіли униз, ми за руки падали». Коханим удвох нема чого боятися, тому що «За плечима в тебе крила, за моїми парашут». Пісня написана з стилістичними елементами рок музики, з використанням електронних інструментів в тональності D minor, в швидкому, але спокійному темпі.

Отже, в пісні розкривається ідея єдності душ, котрі поєдналися у цьому контрастному світі і своїм коханням насичують світ.

Ансамблева пісня «Журавлі» The Hardkiss

Твір «Журавлі» написаний 2018 році Юлією Саніною, яка є автором слів та музики, а також солісткою гурту The HARDKISS.

The HARDKISS — український музичний, англомовний та україномовний рок-гурт, створений у 2011 році. Усі пісні гурту написані солісткою Юлією Саніною та Валерієм Бєбком, який також є креативним продюсером «The Hardkiss».

«Журавлі» перший сингл з альбому «Залізна ластівка» гурту »The Hardkiss», який вийшов 19 вересня 2018 року. Пісню написала солістка гурту Юлія Саніна. Атмосфера пісні мінімалістична, акцент робиться на голосі та мелодії.

Пісня «Журавлі» наповнена яскравими архітепичними образами: чорний колір, танець, тінь, а також суто українськими мотивами: журавлі, мальви та печаль, тема якої проходить через усю пісню. Чорний колір здатний

приховувати свої почуття і лише у білому танці можливо їх розкрити, еднуаючись з ритмом природи і спостерігаючи як журавлі летять у край печалі.

Ансамблева пісня «Arcade» Duncan Laurence

Дункан Лоуренс, нідерландський співак і автор пісень. Він написав пісню «Arcade» 2019 року. Він представляв Нідерланди на пісенному конкурсі Євробачення 2019 зі своєю піснею «Arcade» і виграв конкурс. Він почав писати власні пісні ще в підлітковому віці, а свою музичну кар'єру він розпочав у Рок-академії в Тілбурзі, граючи в ряді шкільних гуртів, у тому числі у своєму власному «The Slick and Suited».

«Arcade» була випущена 7 березня 2019 року на Spark Records. Лоуренс написав пісню, коли навчався в Тілбургській рок-академії. Він працював над піснею більше двох років, переважно під час співпраці з Воутером Харді.

«Аркада» написана автором натхненним саундтреками фільмів і складається з 165 треків. Поп-пісня починається чотирма акордами, які виконуються на фортепіано, у супроводі простого фортепіанного рифу та накладеного вокалу. Написана у потрійному метрі на початку контрастує з 4/4 іншою частини пісні, надаючи їй особливого звучання. Великий акцент робиться на вокалі Лоуренса. Після тихих куплетів, у яких він виражає свій смуток і вразливість, приспів починає звучати важкими барабанами в супроводі хору бек-вокалу, щоб посилити вираз гніву та розчарування в ліриці. Пісня написана з стилістичними поп-музики, з використанням електронних інструментів в тональності A Minor, в помірному темпі.

Пісня була написана після смерті коханої Дункана. Протягом усієї пісні образ ярмарку та його аркадних ігор використовуються як метафора кохання, залежності та азартних ігор у відносинах.

Отже, пісня «Аркада» про порівняння кохання із грою, кінцевий результат якої буде програш та навіть усвідомлення цього не спиняє серце.

Зарубіжний романс «What's Up» 4 Non Blondes

4 Non Blondes - американська альтернативна рок-група з Сан-Франциско, Каліфорнія, яка існувала з 1989 по 1994 рік. Вони потрапили в хіт-паради у 1993 році, випустивши другий сингл з альбому «What's Up?».

Їхній єдиний альбом «Bigger, Better, Faster, More!» провів 59 тижнів у Billboard 200 та було продано 1,5 мільйона копій у період з 1992 по 1994 рік. Спочатку склад групи був виключно жіночим, з солісткою Ліндою Перрі, басисткою Крістою Хіллхаус, гітаристкою Шоною Холл і барабанщиком Вандою Дей. Група розпалася в кінці 1994 року під час запису свого другого альбому.

«What's Up?» пісня американської рок-групи 4 Non Blondes, випущена як другий сингл з їхнього дебютного альбому 1992 року. Вона набула популярності в Сполучених Штатах і в кількох європейських країнах, зайнявши перше місце в місцевих чартах. «What's Up?» можна віднести до жанру нео-фолк, а ось вокал Лінди Перрі до бар-рок-блюзу. У тексті пісні немає назви «Що відбувається?». Пісня розповідає про пошуки сенсу життя.

Пісня написана з стилістичними елементами рок музики, з використанням електронних інструментів в тональності D Major, в швидкому темпі.

Отже, пісня розповідає про кризу 25 років, яка змушує сумніватися у раціональності усього, що відбувається довкола і лишається лише зачинятися вдома і замикатися у собі, при нагоді вигукуючи світові: «Що відбувається?»

ВИСНОВКИ

Лаунж-музика (Lounge music) це жанр, який став популярним в 1950-х і 1960-х роках і який ми можемо віднести до феномену масової культури, до поп-музики. Лаунж-музика створюється для того, щоб викликати у слухачів відчуття перебування в тихому та спокійному місці (острів, берег, космос тощо). Для лаунж-стилю характерні відсутність або не важливість поетичного тексту, простота і передбачуваність музичної мови, для сучасного лаунжу характерна велика кількість електронних тембрів, перевага змонтованого або запрограмованого електронного звуку над безпосереднім виконанням.

Предтечею лаунж-музики був жанр «легкої музики» який з'явився у 1920-1930 -х роках. «Легка музика» це форма західної класичної музики, яка виникла у 18-19 століттях і існує донині. Розквіт стилю припав на середину 20 століття. Зазвичай це короткі оркестрові твори та сюїти (на відміну від симфонія чи опери), призначені для широкої аудиторії. Легка музика набула популярності в роки становлення радіомовлення у Великій Британії, Сполучених Штатах та в континентальній Європі, коли такі станції, як наприклад BBC (1945–1967), грали майже виключно «легкі» композиції. Легка музика також часто використовується як фонові музика в радіо- та телевізійних програмах,

Лаунж-музика бере свій початок з джазу та використовує безліч інших музичних елементів, запозичених із традицій всього світу. наприклад, різні латиноамериканські жанри (босанова, ча-ча-ча, мамбо), полінезійську, французьку тощо, та перетворює цю різноманітність в розслаблене та приємне звучання (Arthur Lyman). Інший тип лаунжу використовував звукові ефекти космосу та набув своєї актуальності завдяки інтересу суспільства до освоєння космічного простору (Esquivel!).

Значна частина лаунж-музики інструментальна (вона немає основної вокальної партії), створена оркестровими інструментами або інструментами, подібних до тих, які використовуються в джазі або у рок-н-ролі (наприклад

електрична гітара). Дуже часто лаундж-музику використовують в кінематографі. Творцем саундтреків вищого ґатунку вважають аранжування Енніо Морріконе, який створив безліч композицій для фільмів і телебачення.

Існують також співаки, які виконують пісні в лаунж-жанрі. Такі артисти виступали в основному в відомих лаунж-зонах, наприклад у казино Лас-Вегаса (тріо Mary Kaye).

В Україні лаунж-жанр виник в 60-х роках ХХ століття та мав свої особливості, тому що був залежний, як і все мистецтво від ідеології комуністичної партії СРСР. Пісні писалися для естрадних співаків, голоси яких комфортно увійшли в ефірний простір. «Мелодія» та «Карпатська рапсодія» Мирослава Скорика є беззаперечним взірцем української лаунж-музики.

Незалежність України принесла в музику сміливі стилістичні запозичення з західної музики. В радіоефірі з'являються радіостанції які пропонують слухачам лаунж-музику. В репертуарі радіостанцій є такі українські виконавці, які ми можемо віднести до лаунж-стилю: VASAYAN, BAPASNYAK, Гайтана, ЛЮК & SUN, MELESHKO, KISHE та інші.

Творчий проєкт «Лаунж вечір хітів в прямому ефірі» був обраний зважаючи на специфіку лаунж-жанру. Зазвичай цей стиль музики використовується для релаксації і спеціально підібрані музичні твори або фрагменти, що виконуються в повільних темпах (andante, adagio, largo і т.д.), призводять до зниження нервово-психічної напруги, оптимізації та прискорення перебігу відновлювальних процесів.

Проєкт готувався в декілька етапів. Перший етап – вибір теми проєкту, підготовка теоретичного матеріалу з проблематики лаунж жанру. Цей етап є важливим з огляду на те, що проблема лаунж музики є досі не дослідженою у вітчизняній науці. Аналіз зібраного матеріалу сприяв цілісній уяві про лаунж музику та дав змогу обрати репертуар, що й складає другий етап підготовки проєкту. На третьому етапі була вибрана студія для запису, обраний стиль одягу, зважаючи на специфіку жанру та був написаний сценарій творчого

проекту «Лаунж вечір хітів в прямому ефірі». Четвертий етап власне полягав в реалізації проекту: було записано та змонтовано відеоролик творчого проекту. До репертуару увійшли пісні вітчизняних та зарубіжних виконавців, які по стилістиці наближені до лаунж жанру.

Отже, лаунж-музика це жанр масової, популярної музики, який походить з джазу та використовує безліч інших елементів, запозичених із музичних традицій всього світу. Для лаунж-стилю характерний легкий мотив та простота і передбачуваність музичної мови.

Цитати

Цитати

10

1 «Moon Over Naples» (Додаток В, Рис. 1)

2 «The Riseand Fall of Black Velvet Flag» (2003)

3 Cafe Del Mar це не музична група, а кафе на острові Ібіца, розташоване на березі моря (Додаток В, Рис. 4).

4 2.2 Опис проекту «Лаунж вечір хітів в прямому ефірі» Пісня «Thinking bout you» Dua Lipa Автором та виконавцем твору «Thinking bout you» («Думати про тебе») є Британська співачка та композитор Дуа Ліпа (Dua Lipa).

5 «One Kiss» (2018)

6 «Angels like you» (Ангели як ти)

7 «можна сказати, поки темп залишається нижче 120 ударів за хвилину і він використовує невимушений грав, стиль можна класифікувати як чіл-аут»

8 «поп космічної ери»

9 «загально визнано, що вона займає позицію між класичною та популярною музикою, але її межі часто стираються»

10 «ніколи щастя не зрадить нас»